

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 9. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 123/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 123/02 Lieta C-304/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 7. februāra spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *The Queen, pēc American Express Co. lūguma/The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (ES) 2015/751 — Starpbanku komisijas maksas, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem — 1. panta 5. punkts — Trīspusējas maksājumu karšu shēmas pielīdzināšana četrpusējai maksājumu karšu shēmai — Nosacījumi — Kartēm piesaistītu maksājumu instrumentu izdošana kopā “ar zīmolu koplietošanas partneri vai ar pārstāvja starpniecību”, izmantojot trīspusēju maksājumu karšu shēmu — 2. panta 18. punkts — Jēdziens “trīspusēju maksājumu karšu shēma” — Spēkā esamība) 2

2018/C 123/03 Lieta C-359/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 6. februāra spriedums (*Hof van Cassatie* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret *Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējoši darba ņēmēji — Sociālais nodrošinājums — Piemērojamie tiesību akti — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Norīkotie darba ņēmēji — Regula (EEK) Nr. 574/72 — 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts — APLICĪBA E 101 — Pierādījuma spēks — Krāpnieciski iegūta vai izmantota aplicība) 3

2018/C 123/04	Lieta C-380/16: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 73. pants — Nodokļa bāze — 306.-310. pants — Īpašais režīms ceļojumu aģentūrām — Pārdevumu uzņēmumiem, kuri ir nodokļa maksātāji, izslēgšana no šī režīma — Nodokļa bāzes vispārēja noteikšana par konkrētu periodu — Nesaderība)	3
2018/C 123/05	Lieta C-590/16: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2008/118/EK — 7. pants — Akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējais režīms — Naftas produktu piegāde, neuzliekot akcīzes nodokli — Degvielas uzpildes stacijas uz Grieķijas Republikas robežas ar trešajām valstīm — Akcīzes nodokļa iekasējamība — Akcīzes preču “nodošanas patēriņam” jēdziens — “Novirzīšanas no atliktās nodokļa maksāšanas režīma” jēdziens)	4
2018/C 123/06	Lieta C-643/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 7. februāra spriedums (<i>High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>The Queen</i> , pēc <i>American Express Co.</i> lūguma/ <i>The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva (ES) 2015/2366 — Maksājumu pakalpojumi iekšējā tirgū — 35. panta 1. punkts — Prasības piekļuves jomā maksājumu sistēmām atļauju saņēmumiem vai reģistrētiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem — 35. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts — Šo prasību nepiemērojamība maksājumu sistēmām, kas aptver tikai un vienīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kuri pieder vienai grupai — Minēto prasību piemērošana trīspusējām maksājumu karšu shēmām, kas ir noslēgušas līgumus par zīmolu koplietošanu vai pārstāvēniecību — Spēkā esamība)	5
2018/C 123/07	Lieta C-144/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale Calabria</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lloyd’s of London/Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — LESD 49. un 56. pants — Direktīva 2004/18/EK — Pamatojums izslēgšanai no dalības iepirkumā — Apdrošināšanas pakalpojumi — Vairāku Lloyd’s of London sindikātu dalība vienā un tajā pašā iepirkumā — Piedāvājumu parakstīšana, ko veic Lloyd’s of London ģenerālpārstāvis attiecīgajā valstī — Pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi — Samērīgums)	6
2018/C 123/08	Lieta C-181/17: Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Transporta politika — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Autopārvadātājs — Sabiedriskā transporta atļauja — Piešķiršanas nosacījumi — 3. panta 1. un 2. punkts — 5. panta b) apakšpunkts — Nepieciešamais transportlīdzekļu skaits — Valsts tiesiskais regulējums — Stingrāki piešķiršanas nosacījumi — Paaugstināts minimālais transportlīdzekļu skaits)	6
2018/C 123/09	Lieta C-508/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. augustā <i>CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-906/16 <i>CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH</i> /Eiropas Komisija	7
2018/C 123/10	Lieta C-703/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. decembrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Wien</i> (Austrija) – <i>Adelheid Krahl/Universität Wien</i>	7
2018/C 123/11	Lieta C-713/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. decembrī iesniedza <i>Landesverwaltungsgericht Oberösterreich</i> (Austrija) – <i>Ahmad Shah Ayubi</i>	8
2018/C 123/12	Lieta C-721/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. decembrī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Sebastien Vollmer, Vera Sagalov/Swiss Global Air Lines AG</i>	8
2018/C 123/13	Lieta C-4/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. janvārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Michael Winterhoff</i> kā maksātnespējas administrators pār <i>DIREKTexpress Holding AG</i> mantu/ <i>Finanzamt Ulm</i>	9

2018/C 123/14	Lieta C-5/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. janvārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Jochen Eisenbeis</i> kā maksātnespējas administrators pār <i>JUREX GmbH</i> mantu/ <i>Bundeszentralamt für Steuern</i>	10
2018/C 123/15	Lieta C-16/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. janvārī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Michael Dobersberger</i>	10
2018/C 123/16	Lieta C-17/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. janvārī iesniedza <i>Tribunalul Mureș</i> (Rumānija) – kriminālprocess pret <i>Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA</i>	11
2018/C 123/17	Lieta C-22/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. janvārī iesniedza <i>Amtsgericht Darmstadt</i> (Vācija) – <i>TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V.</i>	12
2018/C 123/18	Lieta C-31/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. janvārī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) – “ <i>Elektrorazpredelenie Jug</i> ” EAD/ <i>Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)</i>	12
2018/C 123/19	Lieta C-122/18: Prasība, kas celta 2018. gada 14. februārī – Eiropas Komisija/Itālijas Republika	13

Vispārējā tiesa

2018/C 123/20	Lieta T-731/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra spriedums – <i>Klyuyev</i> /Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Pienākums norādīt pamatojumu — Juridiskais pamats — Faktiskais pamats — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz reputācijas aizsardzību — Samērīgums — Pamattiesību aizsardzība, kas ir līdzvērtīga Savienībā garantētajai aizsardzībai — Iebilde par prettiesiskumu)	15
2018/C 123/21	Lieta T-118/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 20. februāra spriedums – <i>Deutsche Post/EUIPO</i> – <i>bpost</i> (“BEPOST”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BEPOST” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ePost” un agrāka valsts vārdiska preču zīme “POST” — Neregistrēta preču zīme vai komercdarbībā izmantots apzīmējums “POST” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 4. punkts) — Kaitējuma reputācijai neesamība un vājināšanas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkts) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)	16
2018/C 123/22	Lieta T-445/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. februāra spriedums – <i>Schniga/CPVO</i> (“Gala Schnico”) (Augu šķirnes — Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu augu šķirnei “Gala Schnico” — Tehniskā pārbaude — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 2100/94 75. panta pirmais teikums — Viendabīgums — Regulas Nr. 2100/94 8. pants — Papildu pārbaude — Regulas Nr. 2100/94 57. panta 3. punkts — Vienlīdzīga attieksme — Faktu pārbaude, ko CPVO veic pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 2100/94 76. pants)	17
2018/C 123/23	Lieta T-727/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra spriedums – <i>Repower/EUIPO</i> – <i>repowermap.org</i> (“REPOWER”) (Eiropas Savienības preču zīme — Apelācijas padomes lēmums, ar kuru atcelts agrāks lēmums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 80. pants (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 103. pants) — Vispārējais tiesību princips, kas ļauj atsaukt prettiesisku administratīvu aktu	17

2018/C 123/24	Lieta T-45/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 20. februāra spriedums – <i>Kwang Yang Motor/EUIPO – Schmidt</i> (“CK1”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes “CK1” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “CK” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	18
2018/C 123/25	Lieta T-179/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra spriedums – <i>Laboratoire Nuxe/EUIPO – Camille un Tariat</i> (“NYouX”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “NY ouX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “NUXE” — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums) — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču līdzība — Apzīmējumu līdzība — Atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	19
2018/C 123/26	Lieta T-210/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. februāra spriedums – <i>International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP</i> (“TRIPLE TURBO”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TRIPLE TURBO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “TURBO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	19
2018/C 123/27	Lieta T-711/14: Vispārējās tiesas 2018. gada 9. februāra rīkojums – <i>Arcofin u.c./Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Beļģijas Karaliste īstenojusi par labu ARCO grupas finanšu kooperatīvajām sabiedrībām — Garantiju shēma, ar ko aizsargā fizisko personu, kuras ir šo sabiedrību biedri, pajas — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Selektīva priekšrocība — Pasākums, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm — Pasākums, kas paredzēts, lai novērstu nopietnus traucējumus dalībvalsts tautsaimniecībā — Tiesiskā palāvība — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)	20
2018/C 123/28	Lieta T-436/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. februāra rīkojums – <i>AEIM un Kazenas/Komisija</i> (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilgums — Kaitējumu apstiprinošu pierādījumu neesamība — Acīmredzami noraidāma prasība)	21
2018/C 123/29	Lieta T-919/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 1. februāra rīkojums – <i>Collins/Parlaments</i> (Privilēģijas un imunitāte — Eiropas Parlamenta loceklis — Lēmums neaizstāvēt privilēģijas un imunitāti — Acīmredzami nepieņemama prasība — Acīmredzama kompetences neesamība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	21
2018/C 123/30	Lieta T-786/16: Prasība, kas celta 2017. gada 12. decembrī – <i>PV/Komisija</i>	22
2018/C 123/31	Lieta T-47/18: Prasība, kas celta 2018. gada 29. janvārī – <i>UZ/Parlaments</i>	24
2018/C 123/32	Lieta T-54/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. janvārī – <i>Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty</i> (“1 ST AMERICAN”)	25
2018/C 123/33	Lieta T-62/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – <i>Aeris Invest/VNV</i>	25
2018/C 123/34	Lieta T-204/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. februāra rīkojums – <i>Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)/Komisija</i>	27

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2018/C 123/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 112, 26.3.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 104, 19.3.2018.

OV C 94, 12.3.2018.

OV C 83, 5.3.2018.

OV C 72, 26.2.2018.

OV C 63, 19.2.2018.

OV C 52, 12.2.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 7. februāra spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *The Queen*, pēc *American Express Co. lūguma/The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury*

(Lieta C-304/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (ES) 2015/751 — Starpbanku komisijas maksas, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem — 1. panta 5. punkts — Trīspusējas maksājumu karšu shēmas pielīdzināšana četrpusējai maksājumu karšu shēmai — Nosacījumi — Kartēm piesaistītu maksājumu instrumentu izdošana kopā “ar zīmolu koplietošanas partneri vai ar pārstāvja starpniecību”, izmantojot trīspusēju maksājumu karšu shēmu — 2. panta 18. punkts — Jēdziens “trīspusēju maksājumu karšu shēma” — Spēkā esamība)

(2018/C 123/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)***Pamatlietas puses**Prasītāja: *The Queen*, pēc *American Express Co.* lūgumaAtbildētāji: *The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury*pedaloties: *Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA***Rezolutīvā daļa**

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/751 (2015. gada 29. aprīlis) par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem, 1. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka saistībā ar lūgumu starp zīmolu koplietošanas partneri vai pārstāvi, no vienas puses, un trīspusējo maksājumu karšu shēmu, no otras puses, nav nepieciešams, lai šis zīmolu koplietošanas partneris vai pārstāvis darbotos kā izdevējs šīs regulas 2. panta 2. punkta izpratnē, lai minēto shēmu varētu uzskatīt par tādu, kas izdod ar kartēm saistītus maksājumu instrumentus kopā ar koplietošanas partneri vai ar pārstāvja starpniecību, un tāpat to var uzskatīt par četrpusēju maksājumu karšu shēmu pirmās no šīm tiesību normām izpratnē.
- 2) Otrā prejudiciālā jautājuma pārbaudē nav atklājies neviens elements, kas varētu ietekmēt Regulas 2015/751 1. panta 5. punkta un 2. panta 18. punkta spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 6. februāra spriedums (*Hof van Cassatie* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret *Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA*

(Lieta C-359/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējoši darba ņēmēji — Sociālais nodrošinājums — Piemērojamie tiesību akti — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Norīkotie darba ņēmēji — Regula (EEK) Nr. 574/72 — 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Apliecība E 101 — Pierādījuma spēks — Krāpnieciski iegūta vai izmantota apliecība)

(2018/C 123/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamata krimināllietas puses

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

piedaloties: *Openbaar Ministerie*

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 631/2004 (2004. gada 31. marts), 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja tās dalībvalsts iestāde, kurp ir norīkoti darba ņēmēji, ir E 101 apliecību izdevējiestādei iesniegusi lūgumu tās pārskatīt un atsaukt, ņemot vērā informāciju, kas ir iegūta tiesas izmeklēšanā un kas ir ļāvusi konstatēt, ka šīs apliecības ir iegūtas vai izmantotas krāpnieciski un ka izdevējiestāde nav ņēmusi vērā šo informāciju, lai pārskatītu šo apliecību izsniegšanas pamatošību, valsts tiesa tiesvedībā pret personām, kuras tiek turētas aizdomās par to, ka tās ir izmantojušas norīkotus darba ņēmējus ar krāpnieciski iegūtām apliecībām, var neņemt vērā šīs apliecības, ja, pamatojoties uz minēto informāciju un ievērojot šīm personām piešķiramās garantijas saistībā ar tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, tā konstatē šādu krāpšanu.

⁽¹⁾ OV C 335, 12.9.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-380/16) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 73. pants — Nodokļa bāze — 306.-310. pants — Īpašais režīms ceļojumu aģentūrām — Pārdevumu uzņēmumiem, kuri ir nodokļa maksātāji, izslēgšana no šī režīma — Nodokļa bāzes vispārēja noteikšana par konkrētu periodu — Nesaderība)

(2018/C 123/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Owsiany-Hornung un M. Wasmeier)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un R. Kanitz)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. K. Bulterman, C. S. Schillemans un B. Koopman)

Rezolutīvā daļa

- 1) Izslēgdama no pievienotās vērtības nodokļa īpašā režīma, kas piemērojams ceļojumu aģentūrām, ceļojumu pakalpojumus, kas tiek sniegti nodokļa maksātājiem, kuri tos izmanto sava uzņēmuma uzdevumā, un atļaujot ceļojumu aģentūrām tiktāl, ciktāl uz tām attiecas minētais režīms, vispārējā veidā noteikt pievienotās vērtības nodokļa bāzi pakalpojumu grupām vai visiem pakalpojumiem, kas ir sniegti taksācijas periodā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 73. pantā un 306.-310. pantā.
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-590/16) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2008/118/EK — 7. pants — Akcīzes nodokļa piemērošanas vispārējais režīms — Naftas produktu piegāde, neuzliekot akcīzes nodokli — Degvielas uzpildes stacijas uz Grieķijas Republikas robežas ar trešajām valstīm — Akcīzes nodokļa iekasējamība — Akcīzes preču “nodošanas patēriņam” jēdziens — “Novirzīšanas no atliktās nodokļa maksāšanas režīma” jēdziens)

(2018/C 123/05)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Tomat un A. Kyratsou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji: E.-M. Mamouna un M. Tassopoulou)

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieņemot un atstājot spēkā tiesību aktus, kuros ir atļauts pārdot naftas produktus, neuzliekot nodokļus, Katastīmata Aforologiton Eidon AE degvielas uzpildes stacijās Kipu Evru (Grieķija), Kakabijas (Grieķija) un Evzonu (Grieķija) robežkontroles punktus, kas visi atrodas trešo valstu, proti, attiecīgi Turcijas Republikas, Albānijas Republikas un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, kaimiņu reģionos, Grieķijas Republika nav izpildījusi Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 7. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 7. februāra spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *The Queen*, pēc *American Express Co.* lūguma/*The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury*

(Lieta C-643/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva (ES) 2015/2366 — Maksājumu pakalpojumi iekšējā tirgū — 35. panta 1. punkts — Prasības piekļuves jomā maksājumu sistēmām atļauju saņēmējiem vai reģistrētiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem — 35. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts — Šo prasību nepiemērojamība maksājumu sistēmām, kas aptver tikai un vienīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kuri pieder vienai grupai — Minēto prasību piemērošana trīspusējām maksājumu karšu shēmām, kas ir noslēgušas līgumus par zīmolu koplietošanu vai pārstāvniecību — Spēkā esamība)

(2018/C 123/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *The Queen*, pēc *American Express Co.* lūguma

Atbildētāji: *The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury*

pedaloties: *Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK, 35. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trīspusējai maksājumu karšu shēmai, kas ir noslēgusi līgumu ar zīmolu koplietošanas partneri, nav liegts saņemt šajā tiesību normā paredzētās izslēgšanas tiesības un tāpat tai nav piemērojamas šīs direktīvas 35. panta 1. punktā noteiktās prasības tādā gadījumā, ja šāds zīmolu koplietošanas partneris nav maksājumu pakalpojumu sniedzējs un pats šajā shēmā nesniedz maksājumu pakalpojumus saistībā ar zīmolu koplietošanas produktu klāstu. Turpretī trīspusējai maksājumu karšu shēmai, kas izmanto pārstāvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai, nevar piemērot tiesības uz šo izslēgšanu, un tai piemēro iepriekš minētajā 35. panta 1. punktā paredzētās prasības.
- 2) Otrā prejudiciālā jautājuma pārbaudē nav atklājies neviens elements, kas varētu ietekmēt Direktīvas 2015/2366 35. panta spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale Calabria* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Lloyd's of London/Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria*

(Lieta C-144/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — LESD 49. un 56. pants — Direktīva 2004/18/EK — Pamatojums izslēgšanai no dalības iepirkumā — Apdrošināšanas pakalpojumi — Vairāku *Lloyd's of London* sindikātu dalība vienā un tajā pašā iepirkumā — Piedāvājumu parakstīšana, ko veic *Lloyd's of London* ģenerālpārstāvis attiecīgajā valstī — Pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi — Samērīgums)

(2018/C 123/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Lloyd's of London*

Atbildētāja: *Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria*

Rezolutīvā daļa

Pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi, kas izriet no LESD 49. un 56. panta un ir minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 2. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kāds aplūkots pamatlietā, kurš neļauj izslēgt divus "syndicates", kas ir *Lloyd's of London* dalībnieki, no dalības vienā un tajā pašā publiskā apdrošināšanas pakalpojumu līguma iepirkumā tikai tādēļ, ka to attiecīgos piedāvājumus abus ir parakstījis *Lloyd's of London* ģenerālpārstāvis šajā dalībvalstī, bet gan tie ļauj minētos sindikātus izslēgt, ja, pamatojoties uz neapstrīdamiem pierādījumiem, šķiet, ka to piedāvājumi nav sagatavoti neatkarīgā veidā.

⁽¹⁾ OV C 213, 3.7.2017.

Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 8. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-181/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Transporta politika — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Autopārvadātājs — Sabiedriskā transporta atļauja — Piešķiršanas nosacījumi — 3. panta 1. un 2. punkts — 5. panta b) apakšpunkts — Nepieciešamais transportlīdzekļu skaits — Valsts tiesiskais regulējums — Stingrāki piešķiršanas nosacījumi — Paaugstināts minimālais transportlīdzekļu skaits)

(2018/C 123/08)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Hottiaux un J. Rius)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis: V. Ester Casas)

Rezolutīvā daļa

- 1) Izvirzot prasību, ka uzņēmēj sabiedrību rīcībā ir jābūt vismaz trīs transportlīdzekļiem, lai tās saņemtu sabiedriskā transporta atļauju, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, 3. panta 1. un 2. punktam, kā arī 5. panta b) apakšpunktam.
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 195, 19.6.2017.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. augustā CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-906/16 CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (pārstāvis: A. Schuster, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Eiropas Savienības Tiesa (desmitā palāta) ar 2018. gada 8. februāra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. decembrī iesniedza Oberlandesgericht Wien (Austrija) – Adelheid Krahl/Universität Wien

(Lieta C-703/17)

(2018/C 123/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāja: Adelheid Krahl

Atbildētāja: Universität Wien

Prejudiciālie jautājumi

Pirmais jautājums:

Vai Savienības tiesības, it īpaši LESD 45. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (¹) (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 1. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru no iepriekšējā darba stāža, ko Universität Wien mācībspēks uzkrājis attiecīgajā profesijā neatkarīgi no tā, vai runa ir par nodarbinātības laiku Universität Wien vai citās valsts vai ārvalstu universitātēs vai līdzīgās iestādēs, kopumā tiek atzīti tikai trīs vai attiecīgi četri gadi?

Otrais jautājums:

Vai darba samaksas sistēma, saskaņā ar kuru nav paredzēta attiecīgajā profesijā uzkrātā iepriekšējā darba stāža pilnīga atzīšana, kurā tomēr vienlaikus ar nodarbinātības ilgumu pie viena un tā paša darba devēja tiek saistīta lielāka darba samaksa, ir pretrunā darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, kas noteikta LESD 45. panta 2. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 1. punktā?

⁽¹⁾ OV 2011, L 141, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. decembrī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) – Ahmad Shah Ayubi**

(Lieta C-713/17)

(2018/C 123/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ahmad Shah Ayubi

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 29. pants, kurā pamatots dalībvalsts pienākums nodrošināt, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēji (dalībvalstī, kas piešķirusi šo aizsardzību) saņem nepieciešamo sociālo palīdzību, kādu saņem dalībvalsts valstspiederīgie, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilst tiešas piemērojamības kritērijiem, ko Tiesa izstrādājusi savā judikatūrā?
- 2) Vai Direktīvas 2011/95/ES 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tikai patvēruma meklētājiem ar pastāvīgas uzturēšanās tiesībām pilnā apmērā tiek piešķirta sociālā palīdzība kā vajadzībām atbilstošs minimālais nodrošinājums (*bedarfsorientierten Mindestsicherung*) un tādējādi tādā pašā apmērā kā dalībvalsts valstspiederīgajiem, bet sociālā palīdzība no vajadzībām atbilstoša minimālā nodrošinājuma tiek samazināta patvēruma meklētājiem, kuriem piešķirtas tikai uzturēšanās tiesības uz noteiktu laiku, un tādējādi sociālās palīdzības apmēra ziņā viņi tiek pielīdzināti ārvalstniekiem, kuriem piešķirta alternatīvā aizsardzība?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/EK par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. decembrī iesniedza Amtsgericht Hannover
(Vācija) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov/Swiss Global Air Lines AG**

(Lieta C-721/17)

(2018/C 123/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Sebastien Vollmer, Vera Sagalov*

Atbildētāja: *Swiss Global Air Lines AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesības saņemt kompensāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 7. pantu var būt arī tad, ja pasažieris saistībā ar ielidošanas kavēšanos, kas nepārsniedz 3 stundas, nepagūst uz tieši savienoto reisu, kā rezultātā ierašanās galamērķī notiek trīs un vairāk stundas vēlāk, bet abiem lidojumiem ir bijuši dažādi gaisa pārvadātāji?
- 2) Vai tiesības saņemt kompensāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 7. pantu var būt arī tad, ja dažādie gaisa pārvadātāji ir saistīti tiesību aktu par sabiedrību grupām nozīmē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. janvārī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) – *Michael Winterhoff* kā maksātnespējas administrators pār *DIREKTexpress Holding AG* mantu/
*Finanzamt Ulm***

(Lieta C-4/18)

(2018/C 123/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Michael Winterhoff* kā maksātnespējas administrators pār *DIREKTexpress Holding AG* mantu

Atbildētāja: *Finanzamt Ulm*

Prejudiciālais jautājums

Vai uzņēmējs, kas veic dokumentu formālu piegādi atbilstoši publisko tiesību normām, ir “universālā pakalpojuma sniedzējs” Direktīvas 97/67/EK ⁽¹⁾ (1997. gada 15. decembris) 2. panta 13. punkta nozīmē, kurš sniedz universālu pasta pakalpojumu vai kādu tā daļu, un vai šie pakalpojumi atbilstoši Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir atbrīvoti no nodokļa?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998, L 15, 14. lpp.).

⁽²⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. janvārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) – Jochen Eisenbeis kā maksātnespējas administrators pār JUREX GmbH mantu/Bundeszentralamt für Steuern

(Lieta C-5/18)

(2018/C 123/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jochen Eisenbeis kā maksātnespējas administrators pār JUREX GmbH mantu

Atbildētāja: Bundeszentralamt für Steuern

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai dokumentu formāla piegāde atbilstoši publisko tiesību normām (procesuālo noteikumu un likumu, kas regulē administratīvu paziņojumu piegādi, normām – *Postgesetz* [Pasta likuma] 33. panta 1. punkts) ir universāls pasta pakalpojums atbilstoši Direktīvas 97/67/EK ⁽¹⁾ (1997. gada 15. decembris) (Pasta direktīva) 3. panta 4. punktam?
2. Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai uzņēmējs, kas veic dokumentu formālu piegādi atbilstoši publisko tiesību normām, ir “universālā pakalpojuma sniedzējs” Direktīvas 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) 2. panta 13. punkta nozīmē, kurš sniedz universālu pasta pakalpojumu vai kādu tā daļu, un vai šie pakalpojumi atbilstoši Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir atbrīvoti no nodokļa?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998, L 15, 14. lpp.).

⁽²⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. janvārī iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Michael Dobersberger

(Lieta C-16/18)

(2018/C 123/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Michael Dobersberger

Atbildētāja: Magistrat der Stadt Wien

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 96/71/EK⁽¹⁾ (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (turpmāk tekstā arī saīsināti – “direktīva”) un it īpaši tās 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomā ietilpst arī tādu pakalpojumu sniegšana kā ēdienu un dzērienu izsniegšana pasažieriem, pakalpojumi pārvadājuma laikā vai uzkopšanas pakalpojumi, ko sniedz norīkojošā dalībvalstī (Ungārija) reģistrēta pakalpojumu sniedzēja uzņēmuma darba ņēmēji, lai izpildītu līgumu ar uzņemošajā dalībvalstī (Austrija) reģistrētu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, ja šie pakalpojumi tiek sniegti starptautiskos vilcienos, kuri šķērso arī uzņemošo dalībvalstī?
- 2) Vai direktīvas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir ietverts arī gadījums, kad norīkojošā dalībvalstī reģistrēts pakalpojumu sniedzējs uzņēmums pirmajā jautājumā minētos pakalpojumus sniedz, nevis lai izpildītu līgumu ar uzņemošajā dalībvalstī reģistrētu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, kurš galu galā izmanto pakalpojumus (pakalpojumu saņēmējs), bet gan lai izpildītu līgumu ar citu uzņemošajā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu, kuram, savukārt, ir līgumattiecības (apakšuzņēmuma līgumu ķēde) ar dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu?
- 3) Vai direktīvas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir ietverts arī gadījums, kad norīkojošā dalībvalstī reģistrēts pakalpojumu sniedzējs uzņēmums pirmajā jautājumā minēto pakalpojumu sniegšanai izmanto nevis savus darba ņēmējus, bet gan cita uzņēmuma darba ņēmējus, kuri nodoti tā rīcībā vēl norīkojošā dalībvalstī?
- 4) Neatkarīgi no atbildēm uz pirmo līdz trešo jautājumu – vai Savienības tiesības, it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvība (LESD 56. un 57. pants), nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru uzņēmumiem, kuri norīko darbā darba ņēmējus pakalpojuma sniegšanai citā dalībvalstī, obligāti ir jāievēro darba noteikumi un nosacījumi direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē un papildu pienākumi (piemēram, it īpaši iesniegt paziņojumu par darba ņēmēju pārrobežu norīkošanu darbā uzņemošās dalībvalsts iestādei un nodrošināt dokumentus par darba samaksas apmēru un par šo darba ņēmēju reģistrāciju sociālās apdrošināšanas sistēmā) arī tad, kad (pirmkārt) pārrobežu darbā norīkotie darba ņēmēji ir mobilie darba ņēmēji starptautiskā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumā vai uzņēmumā, kas sniedz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam raksturīgos pakalpojumus (ēdienu un dzērienu izsniegšana pasažieriem; pakalpojumi pārvadājuma laikā) tā vilcienos, kuri šķērso dalībvalstu robežas, un (otrkārt) norīkošana darbā nav pamatota ne ar vienu pakalpojumu līgumu vai katrā ziņā nav pakalpojumu līguma starp norīkojošo uzņēmumu un citā dalībvalstī strādājošu pakalpojuma saņēmēju, jo norīkojošā uzņēmuma pakalpojumu sniegšanas saistību pret citā dalībvalstī strādājošu pakalpojumu saņēmēju pamatā ir apakšuzņēmuma līgumi (apakšuzņēmuma līgumu ķēde), un (treškārt) darbā norīkotajiem darba ņēmējiem darba tiesiskās attiecības ir nevis ar norīkojošo uzņēmumu, bet gan ar trešo uzņēmumu, kurš savus darba ņēmējus ir nodevis norīkojošā uzņēmuma rīcībā vēl norīkojošā uzņēmuma reģistrācijas dalībvalstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. janvārī iesniedza Tribunalul Mureș (Rumānija) – kriminālprocess pret Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

(Lieta C-17/18)

(2018/C 123/16)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Mureș

Atbildētāji krimināllietā:

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat un Apcom Select SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda līguma noslēgšana, saskaņā ar kuru viena sabiedrība iznomā otram sabiedrībai nekustamo īpašumu, kurā iepriekš tika veikti īpaši restorāna sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi, iekļaujot visus pastāvīgus ražošanas līdzekļus un inventāra priekšmetus, ja sabiedrība, kas nomā, turpina šo pašu restorāna sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu ar to pašu nosaukumu, kas tika izmantots iepriekš, ir uzņēmējdarbības nodošana Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 19. panta un 29. panta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai aprakstītais darījums ir pakalpojums, kas ir kvalificējams kā nekustamā īpašuma iznomāšana PVN direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunkta izpratnē, vai tas ir komplekss pakalpojums, kas nav kvalificējams kā nekustamā īpašuma iznomāšana un kas saskaņā ar likumu ir apliekams ar nodokli?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. janvārī iesniedza *Amtsgericht Darmstadt* (Vācija) – *TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V.*

(Lieta C-22/18)

(2018/C 123/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Darmstadt

Pamatlietas puses

Prasītāji: *TopFit e.V., Daniele Biffi*

Atbildētāja: *Deutscher Leichtathletikverband e.V.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 18., 21. un 165. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda tiesību norma dalībvalsts apvienības vieglatlētikas noteikumos, atbilstoši kurai piedalīšanās valsts čempionātos ir atkarīga no dalībvalsts valstspiederības, ir uzskatāma par aizliegtu diskrimināciju?
- 2) Vai LESD 18., 21. un 165. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts apvienība īsteno aizliegtu diskrimināciju pret sportistiem amatieriem, kuriem nav dalībvalsts valstspiederības, tiem gan dodot iespēju piedalīties valsts čempionātos, taču ļaujot tiem piedalīties tikai “ārpus” vai “bez vērtējuma” un neļaujot piedalīties finālskrējienu un finālciņās?
- 3) Vai LESD 18., 21. un 165. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts apvienība īsteno aizliegtu diskrimināciju pret sportistiem amatieriem, kuriem nav dalībvalsts valstspiederības, izslēdzot tos no valsts titulu vai attiecīgi vietu piešķiršanas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. janvārī iesniedza *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) – “*Elektrorazpredelenie Jug*” EAD/Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Lieta C-31/18)

(2018/C 123/18)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Elektrozpredelenie Jug” EAD

Atbildētāja: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/72/EK⁽¹⁾ 2. panta 3. un 5. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka vienīgais kritērijs, lai nošķirtu sadales sistēmu no pārvades sistēmas un attiecīgi tādas darbības kā elektroenerģijas “sadale” un “pārvade”, ir sprieguma līmenis un dalībvalstīm, neņemot vērā to rīcības brīvību piesaistīt tīkla lietotājus viena vai otra veida tīklam (pārvades vai sadales sistēmai), nav atļauts ieviest tādu papildu kritēriju pārvades un sadales darbību nošķiršanai kā īpašumtiesības uz aktīviem, ko izmanto šo darbību veikšanai?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai elektroenerģijas lietotāji, kuriem ir pieslēgums vidēja sprieguma tīklam, vienmēr ir jāuzskata par tā sadales sistēmas operatora elektroenerģijas lietotājiem, kuram ir licence attiecīgajā teritorijā, proti, neatkarīgi no īpašumtiesībām uz aprīkojumu, kuram ir tieši pieslēgtas šo lietotāju elektriskās iekārtas, un neatkarīgi no līgumiem, kurus lietotāji ir noslēguši tieši ar pārvades sistēmas operatoru?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai, ņemot vērā Direktīvas 2009/72/EK jēgu un mērķi, ir pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums kā Enerģētikas likuma papildu noteikumu 1. panta 44. punkts saistībā ar šā panta 20. punktu, saskaņā ar kuru “elektroenerģijas pārvade” ir elektroenerģijas transportēšana pārvades sistēmā un “elektroenerģijas pārvades sistēma” ir tādu elektrības līniju un iekārtu kopums, kas paredzētas enerģijas plūsmu pārvadei, to strāvas pārveidei no augsta sprieguma uz vidēju spriegumu, kā arī to pārdalei? Vai ar tādiem pašiem nosacījumiem ir pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums kā Enerģētikas likuma 88. panta 1. punkts: “Elektroenerģijas sadali veic un par elektroenerģijas sadales sistēmu darbību ir atbildīgi sadales sistēmu operatori, kuriem pieder šādas sistēmas ierobežotā teritorijā un kuri saņēmuši licenci elektroenerģijas sadalei attiecīgajā teritorijā”?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 14. februārī – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-122/18)

(2018/C 123/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un C. Zadra)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi

— atzīt, ka, tā kā Itālijas Republika nav nodrošinājusi un joprojām nenodrošina, ka valsts iestādes nepārsniedz 30 vai 60 kalendāro dienu termiņu komercparādu samaksai, tā nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 48, 1. lpp.) un it īpaši pienākumus, kas noteikti minētās direktīvas 4. pantā;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas rīcībā esošās ziņas, kas pamatotas ar informāciju, kuru Itālijas Republika sniegusi pirmstiesas procedūras gaitā, liecina, ka 30 un 60 dienu ilgos samaksas termiņus, kas ir norādīti Direktīvas 2011/7/ES 4. pantā par maksājumu kavējumu novēršanu, pārsniedz nevis atsevišķi subjekti, bet gan veselas valsts iestāžu kategorijas, nevis saistībā ar atsevišķu komercdarījumu, bet gan tie ir vidējie samaksas termiņi visos darījumos, ko minētās iestādes noslēgušas, un, visbeidzot, nevis ierobežotā laikposmā, bet gan pastāvīgi kopš 2014. gada septembra līdz šīs prasības celšanas dienai. Tādēļ Komisija uzskata par pierādītu, ka ir turpināti un sistemātiski pārkāpts minētās direktīvas 4. pants.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra spriedums – Klyuyev/Padome

(Lieta T-731/15) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Pienākums norādīt pamatojumu — Juridiskais pamats — Faktiskais pamats — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz reputācijas aizsardzību — Samērīgums — Pamattiesību aizsardzība, kas ir līdzvērtīga Savienībā garantētajai aizsardzībai — Iebilde par prettiesiskumu)

(2018/C 123/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Sergiy Klyuyev (Doņecka, Ukraina) (pārstāvji: R. Gherson, T. Garner, solicitors, B. Kennelly, QC, un J. Pobjoy, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: Á. de Elera-San Miguel Hurtado un J.-P. Hix)

Priekšmets

Prasība, kura celta uz LESD 263. panta pamata un kurā ir lūgts, pirmkārt, atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/1781 (2015. gada 5. oktobris), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 259, 23. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/1777 (2015. gada 5. oktobris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 259, 3. lpp.), otrkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/318 (2016. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016, L 60, 76. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/311 (2016. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016, L 60, 1. lpp.), un, treškārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/381 (2017. gada 3. marts), ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 34. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/374 (2017. gada 3. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 1. lpp.), ciktāl prasītāja vārds ir ticis saglabāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kurām ir piemērojami šie ierobežojošie pasākumi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/381 (2017. gada 3. marts), ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/374 (2017. gada 3. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl Sergiy Klyuyev vārds ir saglabāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kam piemēro šos ierobežojošos pasākumus.
- 2) Lēmuma 2017/381 1. pants un Īstenošanas regulas 2017/374 1. pants paliek spēkā attiecībā uz Sergiy Klyuyev līdz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. panta pirmajā daļā noteiktā apelācijas termiņa beigām vai, ja šajā termiņā tiks iesniegta apelācija, līdz tās noraidīšanai.

- 3) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 4) Sergiy Klyuyev sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus attiecībā uz prasības pieteikumā un pirmajā grozījumu rakstā izvirzītajiem atcelšanas prasījumiem.
- 5) Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Sergiy Klyuyev tiesāšanās izdevumus attiecībā uz prasījumu daļēji atcelt Lēmumu 2017/381 un Īstenošanas regulu 2017/374, kas ir izvirzīts otrajā grozījumu rakstā.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 20. februāra spriedums – Deutsche Post/EUIPO – bpost (“BEPOST”)

(Lieta T-118/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BEPOST” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ePost” un agrāka valsts vārdiska preču zīme “POST” — Neregistrēta preču zīme vai komercdarbībā izmantots apzīmējums “POST” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 4. punkts) — Kaitējuma reputācijai neesamība un vājināšanas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkts) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)

(2018/C 123/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Post AG (Bonna, Vācija) (pārstāvji: K. Hamacher un G. Müllejans, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: bpost NV (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: sākotnēji L. Hubert un K. Ongena, vēlāk H. Dhondt un J. Cassiman, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 18. janvāra lēmumu lietā R 3107/2014-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Deutsche Post un bpost.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Deutsche Post AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 165, 10.5.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. februāra spriedums – Schniga/CPVO (“Gala Schnico”)(Lieta T-445/16) ⁽¹⁾

(Augu šķirnes — Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu augu šķirnei “Gala Schnico” — Tehniskā pārbaude — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 2100/94 75. panta pirmais teikums — Viendabīgums — Regulas Nr. 2100/94 8. pants — Papildu pārbaude — Regulas Nr. 2100/94 57. panta 3. punkts — Vienlīdzīga attieksme — Faktu pārbaude, ko CPVO veic pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 2100/94 76. pants)

(2018/C 123/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schniga GmbH (Bolcāno, Itālija) (pārstāvji: G. Würtenberger un R. Kunze, advokāti)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (CPVO) (pārstāvji: M. Ekvad, F. Mattina un U. Braun-Mlodecka, pārstāvji, kam palīdz A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Priekšmets

Prasību par CPVO Apelācijas padomes 2016. gada 22. aprīļa lēmumu lietā R 005/2014 attiecībā uz pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu augu šķirnei “Gala Schnico”.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Schniga GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra spriedums – Repower/EUIPO – repowermap.org (“REPOWER”)(Lieta T-727/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Apelācijas padomes lēmums, ar kuru atcelts agrāks lēmums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 80. pants (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 103. pants) — Vispārējais tiesību princips, kas ļauj atsaukt prettiesisku administratīvu aktu)

(2018/C 123/23)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Repower AG (Brusio, Šveice) (pārstāvji: R. Kunz–Hallstein un H. P. Kunz–Hallstein, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: repowermap.org (Berne, Šveice) (pārstāvis: P. González–Bueno Catalán de Ocón, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 3. augusta lēmumu lietā R 2311/2014-5 (REV) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp repowermap.org un Repower.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus, kā arī atlīdzina Repower AG un repowermap.org tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 462, 12.12.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 20. februāra spriedums – Kwang Yang Motor/EUIPO – Schmidt (“CK1”)

(Lieta T-45/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CK1” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “CK” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 123/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Taivāna) (pārstāvji: A. González Hähnlein un A. Kleinheyer, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un D. Walicka)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Udo Schmidt (Reken, Vācija) (pārstāvji: G. Rother un J. Vogtmeier, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 2. novembra lēmumu lietā R 2193/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp U. Schmidt un Kwang Yang Motor.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Kwang Yang Motor Co., Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra spriedums – Laboratoire Nuxe/EUIPO – Camille un Tariot (“NYouX”)

(Lieta T-179/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “NY ouX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “NUXE” — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums) — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču līdzība — Apzīmējumu līdzība — Atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 123/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Laboratoire Nuxe (Parīze, Francija) (pārstāvji: P. Wilhelm un J. Roux, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral un V. Ruzek)

Citi procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki: Élisabeth Camille (Alikante, Spānija) un Jean-Yves Tariot (Alikante)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 16. janvāra lēmumu lietā R 718/2016-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Laboratoire Nuxe, no vienas puses, un É Camille un J.-Y. Tariot, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2017. gada 16. janvāra lēmumu lietā R 718/2016-5.
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 144, 8.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. februāra spriedums – International Gaming Projects/EUIPO – Zitro IP (“TRIPLE TURBO”)

(Lieta T-210/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TRIPLE TURBO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “TURBO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 123/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (pārstāvis: M. Garayalde Niño, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Zitro IP Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: A. Canela Giménez, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. februāra lēmumu lietā R 119/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Zitro IP un International Gaming Projects.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. februāra lēmumu lietā R 119/2016-4.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina International Gaming Projects Ltd tiesāšanās izdevumus.
- 3) Zitro IP Sàrl sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 161, 22.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 9. februāra rīkojums – Arcofin u.c./Komisija

(Lieta T-711/14) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Beļģijas Karaliste īstenojusi par labu ARCO grupas finanšu kooperatīvajām sabiedrībām — Garantiju shēma, ar ko aizsargā fizisko personu, kuras ir šo sabiedrību biedri, pajas — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Selektīva priekšrocība — Pasākums, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm — Pasākums, kas paredzēts, lai novērstu nopietnus traucējumus dalībvalsts tautsaimniecībā — Tiesiskā palāvība — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2018/C 123/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Arcofin SCRL (Brisele, Beļģija), Arcopar SCRL (Brisele), Arcoplus (Brisele) (pārstāvji: R. Martens, A. Verlinden un C. Maczkovics, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, un B. Stromsky, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu 2014/686/ES (2014. gada 3. jūlijs) par valsts atbalstu SA.33927 (13/C) (ex 11/NN), ko īstenojusi Beļģija – Garantiju shēma, ar ko aizsargā finanšu kooperatīvu biedru, kuri ir fiziskas personas, pajas (OV 2014, L 284, 53. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami juridiski nepamatotu.
- 2) Arcofin SCRL, Arcopar SCRL un Arcoplus atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 409, 17.11.2014.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. februāra rīkojums – AEIM un Kazenas/Komisija**(Lieta T-436/16) ⁽¹⁾****(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilgums — Kaitējumu apstiprinošu pierādījumu neesamība — Acīmredzami noraidāma prasība)**

(2018/C 123/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Application électronique industrielle moderne* (AEIM) (Algrange, Francija) un *Philippe Kazenas* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: B. Wizel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji S. Delaude un S. Lejeune, pēc tam S. Delaude)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, ko prasītāji esot iespējami cietuši Komisijas darbinieka korupcijas dēļ.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) *L'Application électronique industrielle moderne* (AEIM) un *Philippe Kazenas* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 1. februāra rīkojums – Collins/Parlaments**(Lieta T-919/16) ⁽¹⁾****(Privilēģijas un imunitāte — Eiropas Parlamenta loceklis — Lēmums neaizstāvēt privilēģijas un imunitāti — Acīmredzami nepieņemama prasība — Acīmredzama kompetences neesamība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)**

(2018/C 123/29)

Tiesvedības valoda – angļu.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Jane Maria Collins* (*Hotham*, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: I. Anderson, *solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: S. Alonso de León un M. Dean)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. oktobra lēmumu neaizstāvēt prasītājas imunitāti un privilēģijas, otrkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt tai šādi šķietami nodarīto kaitējumu, un, treškārt, prasība, ar ko tiek lūgts, lai Vispārējā tiesa pieņemtu nolēmumu par pieprasījumu aizstāvēt prasītājas imunitāti un privilēģijas.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Prasību noraidīt.*
- 2) *Jane Maria Collins sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 70, 6.3.2017.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. decembrī – PV/Komisija

(Lieta T-786/16)

(2018/C 123/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PV (pārstāvis – M. Casado García-Hirschfeld, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to izdot rīkojumu:

- atcelt apstrīdētos 2016. gada 31. maija un 2016. gada 5. jūlija lēmumus par ieturējumiem no darba samaksas, par kuriem prasītājs ir iesniedzis sūdzības atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, attiecīgi, 2016. gada 29. jūlijā (R/492/16) un 2016. gada 30. jūlijā (R/493/16), kas abas tikušas noraidītas 2016. gada 28. novembrī;
- atcelt apstrīdētos 2016. gada 15. septembra un 2016. gada 11. jūlija lēmumus par ieturējumiem no darba samaksas un darba samaksas noteikšanu nulles apmērā, sākot no 2016. gada jūlija, par kuriem prasītājs 2016. gada 19. septembrī ir iesniedzis sūdzību (R/496/16) atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, kas tikusi noraidīta 2017. gada 17. janvārī;
- atcelt apstrīdēto 2016. gada 21. septembra lēmumu, ar kuru prasītājam ir paziņots par kopējo parādu Komisijai EUR 42 704,74 apmērā, par kuru 2016. gada 8. novembrī ir iesniegta sūdzība (R/556/16) atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, kas tikusi noraidīta 2017. gada 17. janvārī;
- atcelt apstrīdēto 2017. gada 20. jūlija paziņojumu par parādu Nr. 32441709991 par kopējo summu 42 704,74 EUR ar kuru prasītājam tiek pieprasīts samaksāt apstrīdēto parādu 42 704,74 EUR apmērā, par ko 2017. gada 31. jūlijā ir iesniegta sūdzība (R/346/17) atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, kas tikusi noraidīta 2017. gada 29. novembrī;
- atcelt iecelējinstiucijas 2016. gada 26. jūlija trīspusējo atsaukšanas lēmumu, par kuru prasītājs 2016. gada 3. oktobrī iesniedzis sūdzību (R/510/16) atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, kas tikusi noraidīta 2017. gada 2. februārī, kā arī visos aspektos atcelt disciplinārlietu CMS 13/087;
- atlīdzināt kaitējumu, kas ciests psiholoģiskas vardarbības dēļ Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības ĢD, Budžeta ĢD, Mutiskās tulkošanas ĢD un, kopā, medicīniskajā dienestā, Atalgojuma un individuālo tiesību birojā (PMO) un Cilvēkresursu un drošības ĢD, no kuriem pirmais psiholoģiskas vardarbības gadījums bijis jau 2008. gada oktobrī;

— atcelt visus prasītāja novērtējuma ziņojumus par 2014., 2015. un 2016. gadu tādēļ, ka Mutiskās tulkošanas ĢD ir notikusi [psiholoģiska] vardarbība;

un piešķirt šādas kompensācijas, pamatojoties uz LESD 340. pantu:

— izdot rīkojumu par prasītājam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu 889 000 EUR apmērā un zaudējumu atlīdzināšanu 132 828,67 EUR apmērā, kas izriet no šiem apstrīdētajiem lēmumiem un kas ir aprēķināts, neierobežojot atkārtotu vērtējumu, 1 021 828,67 EUR apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus līdz pilnīgai summas samaksai;

pakārtoti, ņemot vērā ciesto [psiholoģisko] vardarbību un izmantotās “viltus ideoloģijas”, kas nozīmē, ka šādus pārkāpumus Savienības tiesību sistēmā pieļaut nedrīkst:

— atcelt visus citus pārsūdzētos ieturējumus no algas par laika posmu no 2015. gada marta līdz 2016. gada jūlijam – proti, 12 lēmumus, kas pieņemti 9.02.2015., 30.03.2015., 5.05.2015., 24.06.2015., 1.10.2015., 12.11.2015., 15.01.2016., 22.04.2016., 31.05.2016., 5.07.2016., 15.09.2016. un 11.07.2016., kā arī visus šo lūgumu par atcelšanu noraidījumus, kas ir šādi: 2015. gada 11. marta lēmums R/1110/14, 2015. gada 3. jūlija lēmums R/225/15, 2015. gada 23. jūlija lēmums R/292/15, 2015. gada 18. augusta lēmums R/376/15, 2015. gada 25. septembra lēmums R/419/15, 2015. gada 23. oktobra lēmums R/496/15, 2016. gada 21. marta lēmumi R/787/15, R/788/16 un R/71/16, 2016. gada 12. septembra lēmums R/282/16;

— atcelt visus noraidošos lēmumus, kas attiecas uz sūdzībām par novērtējuma procedūrām, jeb šādus noraidošos lēmumus: 2015. gada 12. marta lēmumu R/1100/14, 2015. gada 11. augusta lēmumu R/313/15, 2015. gada 13. oktobra lēmumu R/676/15, 2016. gada 7. jūnija lēmumus R/127/16 un R/128/16 un 2016. gada 21. septembra lēmumu R/342/16;

— atcelt visus atteikumus par lūgumiem sniegt palīdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 24. pantam, attiecīgi, 2014. gada 23. oktobra, 2015. gada 20. janvāra, 2015. gada 20. marta, 2015. gada 30. jūlija (lūgums D/322/15), 2016. gada 15. marta (lūgums D/776/15) un 2016. gada 18. maija atteikumu;

— atcelt visus Dr. [X] “ārsta atzinumus” par neattaisnotiem kavējumiem – 2014. gada 16. un 18. jūlija, 2014. gada 8. augusta, 2014. gada 4. septembra, 2014. gada 4. decembra, 2015. gada 4. februāra, 2015. gada 13. aprīļa, 2015. gada 4. jūnija, 2015. gada 11. augusta, 2015. gada 14. oktobra, 2015. gada 4. decembra, 2016. gada 5. februāra, 2016. gada 22. marta, 2016. gada 18. aprīļa, 2016. gada 3. jūnija, 2016. gada 30. jūnija un 2016. gada 25. jūlija atzinumus;

— atcelt Dr. [X] 2014. gada 27. jūnija “ārsta atzinumu” un Dr. [Y] 2014. gada 10. oktobra “ārsta atzinumu”, ar kuriem prasītājs tika nosūtīts pie varmākām;

— atcelt administratīvās sūdzības, kura tika iesniegta 2016. gada 22. martā, 2016. gada 14. jūlija noraidījumu R/182/16 jautājumā par nepamatotu prombūtni no savas dzīves vietas 2016. gada 16. un 17. martā;

— atcelt visas attiecīgās 2015. gada 10. marta, 2015. gada 11. maija, 2015. gada 10. jūnija, 2015. gada 11. augusta, 2015. gada 13. novembra, 2015. gada 9. decembra, 2016. gada 18. jūlija parādvēstules, kā arī 2016. gada 21. jūnija un 2016. gada 21. septembra vēstules, ar ko iepriekš informē par paziņojumu par parādiem;

katrā ziņā:

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par ES Pamattiesību hartas 1., 3. un 4. panta un 31. panta 1. punkta pārkāpumu, kā arī Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 1.e panta 2. punkta un 12.a panta, kas vēltīti psiholoģiskas vardarbības aizliegumam, pārkāpumu.
2. Otrais pamats ir par Civildienesta noteikumu 21.a, 22.b un 23. panta par aizliegumu veikt prettiesiskas darbības pārkāpumu.
3. Trešais pamats ir par pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses un palīdzības principa pārkāpumu pretēji Civildienesta noteikumu 24. pantam.

4. Ceturtais pamats ir par Civildienesta noteikumu 59. panta pārkāpumu un kļūdainu 60. panta interpretāciju.
5. Piektais pamats ir par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 48. panta, kuri attiecīgi ir par objektīvu attieksmi un tiesībām tikt uzklautam un par tiesībām uz aizstāvību, pārkāpumu, kā arī Civildienesta noteikumu IX pielikuma 3. panta par tiesībām tikt uzklautam iecelējinstīcijā (turpmāk tekstā – “iecelējinstīcija”) pirms lietas nosūtīšanas Disciplinārlietu kolēģijai, kas ir atbilstoši judikatūrai lietā *Kerstens/Komisija* (spriedums, 2017. gada 14. februāris, *Kerstens/Komisija*, T-270/16 P, nav publicēts, EU:T:2017:74), pārkāpumu.

Prasītājs lūdz arī piešķirt kompensāciju saskaņā ar LESD 340. pantu 889 000 EUR apmērā par nodarīto morālo kaitējumu un 132 828,67 EUR apmērā par ciestiem zaudējumiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 29. janvārī – UZ/Parlaments

(Lieta T-47/18)

(2018/C 123/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UZ (pārstāvis – J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt un nospriest, ka
- Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2017. gada 27. februāra lēmums, ar kuru tai tiek piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā no AD13 pakāpes 3. līmeņa uz AD12 pakāpes 3. līmeni no 2017. gada 1. marta un AD13 pakāpē iegūto nopelnu punktu noteikšana nulles sākuma pozīcijā, tiek atcelts;
- lēmums par viņas lūguma sniegt palīdzību noraidīšanu tiek atcelts;
- Eiropas Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) IX pielikuma 3. un 22. panta pārkāpumu, jo iecelējinstīcija (turpmāk tekstā – “iecelējinstīcija”) neesot uzklautusi prasītāju, lai pamatotu savu lēmumu atbilstoši Civildienesta noteikumu IX pielikuma 3. pantam, nedz arī pirms prasītājas lūguma sniegt palīdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 24. pantam noraidīšanas.
2. Otrais pamats ir par Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9., 10. un 16. panta pārkāpumu, jo apstrīdētais disciplinārais lēmums pārkāpjot samērīguma principu un nosakot prasītājai vispārēju sodu, kas nav paredzēts Civildienesta noteikumu IX pielikumā, proti, pazemināšanu pakāpē, nopelnu punktu atcelšanu un viņas izslēgšanu no jebkuriem vadības pienākumiem.
3. Trešais pamats ir par pārkāpumiem Disciplinārlietu kolēģijas darbā, jo ne tikai lieta tajā tikusi iesniegta prettiesiski, iepriekš neuzklautot prasītāju, bet arī visā procedūras laikā tā neesot ņēmusi vērā tiesības uz aizstāvību.

4. Ceturtais pamats ir par Civildienesta noteikumu 24. panta pārkāpumu it īpaši tādēļ, ka iecelēj institūcija neesot uzklausijsusi prasītāju pirms viņas lūguma sniegt palīdzību noraisīšanas.

Prasība, kas celta 2018. gada 31. janvārī – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty (“1st AMERICAN”)

(Lieta T-54/18)

(2018/C 123/32)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fashion Energy Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvji: T. Müller, F. Togo, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Retail Royalty Co. (Lasvegasa, Nevada, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “1st AMERICAN” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 8 622 078

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 15. novembra lēmums lietā R 693/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apturēt tiesvedību saskaņā ar Vispārējas tiesas Reglamenta 69. panta d) punktu, līdz tiek pieņemts galīgs un saistošs lēmums attiecībā uz lūgumu daļēji atcelt pretstatīto Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 005066113;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri radušies prasītājai.

Izvirzītie pamati:

- principa *audi alteram partem* pārkāpums;
- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Aeris Invest/VNV

(Lieta T-62/18)

(2018/C 123/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aeris Invest Sàrl (Luksemburģa, Luksemburģa) (pārstāvji: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías un A. Lois Perreau de Pinninck, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotās noregulējuma valdes Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2017. gada 28. novembra lēmumu lietā 43/2017, kā arī 2017. gada 6. septembra apstiprinošo lēmumu SRB/CM01/ARES(2017)4898090, un
- piespriest Vienotājai noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats ir balstīts uz to, ka ar Lēmumu SRB/ES/2017/01 attiecībā uz sabiedrības piekļuvi Vienotās noregulējuma valdes dokumentiem (turpmāk tekstā – “lēmums par piekļuvi”) esot pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 90. pants un Regulas Nr. 1049/2001 4. pants, jo, pirmkārt, ar to *ultra vires* tiekot regulētas tiesības uz piekļuvi dokumentiem un, otrkārt, ar to esot radīti tādi izņēmumi no tiesībām uz piekļuvi dokumentiem, kas nav paredzēti Regulā Nr. 1049/2001. Tā kā saskaņā ar LESD 277. pantu tā juridiskais pamats neesot piemērojams, Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmums ir jāatceļ.
2. Otrais prasības pamats ir balstīts uz to, ka ar Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu esot pārkāpts LESD 296. pants, jo ar to vienīgi neskaidri un vispārīgi tiekot apgalvots, ka 2016. gada plāna, noregulējuma lēmuma un vērtības noteikšanas ziņojuma pilnā teksta atklāšana pārkāptu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 4. panta 2. punktu.
3. Trešais prasības pamats ir balstīts uz to, ka ar Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu esot pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pants, Pamattiesību hartas 42. pants un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts, jo i) kredītiestāžu noregulējuma politika neesot pamatots izņēmums, lai ierobežotu pamattiesības uz piekļuvi dokumentiem, ii) neesot izpildīti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un iii) iesaistīto interešu vērtējums liekot piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.
4. Ceturtais prasības pamats ir balstīts uz to, ka ar Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu esot pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pants, Pamattiesību hartas 42. pants un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts, jo pilnas piekļuves piešķiršana noregulējuma lēmumam, vērtības noteikšanas ziņojumam un 2016. gada plānam i) neietekmētu fizisku un juridisku personu komerciālas intereses un ii) katrā ziņā iesaistīto interešu izsvēršana liecinot par labu piekļuves dokumentiem piešķiršanai.
5. Piektais prasības pamats ir balstīts uz to, ka ar Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu esot pārkāpts LESD 15. pants un Regulas Nr. 806/2014 88. pants, atsakot piekļuvi informācijai, kura nav aizsargāta ar dienesta noslēpumu, ciktāl: i) nepastāvot konfidencialitātes prezumpcija atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 88. pantam un LESD 339. pantam un, ii) pat ja šī konfidencialitātes prezumpcija pastāvētu, tā nebūtu piemērojama, jo dokumenti ir pieprasīti, lai izmantotu tos tiesvedības ietvaros.
6. Sestais prasības pamats ir balstīts uz to, ka ar Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu esot pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana, jo ar to esot atteikts sniegt piekļuvi visam 2016. gada plānam, apgalvojot, ka uz “visu šo plānu attiecas [lēmuma par piekļuvi] 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā (trešajā ievilkumā), 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 4. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi”, lai gan patiesībā pastāvot loģiski iemesli uzskatīt, ka šī atteikuma mērķis ir bijis vienīgi slēpt kļūdas, nepilnības un trūkumus šajā plānā.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. februāra rīkojums – *Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)*/Komisija**(Lieta T-204/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 123/34)

Tiesvedības valoda – zviedru

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 161, 22.5.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV